

Death of the vandals

Eli Revzin
Balery•Raanana

בתוך החלל הזה נאספות גולגולות — לא כעדות לסוף, אלא כנקודת התחלה. הן יושבות על קו התפר שבין ממצא ארכיאולוגי לבין אובייקט עתידי, בין שריד דומם לבין ישות טעונה בזיכרון, טקס ודמיון. כל גולגולת היא שכבה, וכל שכבה היא ניסיון נוסף לגעת בזמן — לא רק להבין אותו, אלא לעצב אותו מחדש.

העבודות שואבות השראה ממסורת עתיקה וייחודית שהתגלתה באזור הלבנט, ובפרט בישראל: הגולגולות המכויארות מהתקופה הניאוליתית הקדם-קרמית (כ-9,000–7,000 לפני הספירה). באתרים כמו יריחו ועין גזאל נמצאו גולגולות אדם שעברו תהליך עיבוד לאחר המוות — הסרת הבשר, עיצוב מחדש של הפנים באמצעות טיח, ולעיתים הוספת צדפים במקום עיניים. לא היה זה מעשה קישוטי בלבד, אלא אקט טעון משמעות: ניסיון לשמר נוכחות, להחזיר פנים למי שאבד, ולהמשיך דיאלוג עם המתים כחלק מפולחן אבות.

הגולגולות, במובנה זה, אינה רק עדות ביולוגית אלא כלי תרבותי. היא הופכת לאובייקט מעבר — בין חיים למוות, בין זיכרון לשכחה, בין אינדיבידואל לקהילה. פעולת הכיור עצמה, שמעניקה מחדש תווי פנים, חושפת את הדחף האנושי העמוק לא רק לזכור, אלא גם לפרש, לשלוט בנרטיב, ולהעניק משמעות מחודשת למה שכבר איננו.

העבודות בתערוכה ממשיכות קו זה, אך מסיטות אותו קדימה. במקום טיח, מופיעות שכבות של חומרים עכשוויים; במקום ניסיון לשחזר זהות קונקרטית, עולה שפה ויזואלית פתוחה, לעיתים מופשטת, שמבקשת לשאול מהי זהות בעידן שבו הזיכרון מתועד, משוכפל ומעובד ללא הרף. אם בעבר הגולגולת כוּיָארה כדי להנציח אדם מסוים, כאן היא הופכת לפלטפורמה — שדה ניסוי שבו זיכרון אישי וקולקטיבי מתערבבים, מתפרקים ונבנים מחדש.

בהקשר רחב יותר, ניתן לראות בגולגולות הללו הד רחוק למסורות נוספות של התמודדות עם מוות וזיכרון: מהמומיות של מצרים העתיקה, דרך מסכות המוות באירופה, ועד פולחנים עכשוויים שבהם דימוי הגולגולת משמש כסמל חי ונוכח בתרבות. אך בניגוד למסורות אלו, שבהן יש לעיתים ניסיון לקבע או להאדיר את הדמות, כאן נוכחת תנועה — פירוק והרכבה, מחיקה והוספה, כמו תהליך בלתי פוסק של הפיכה.

התערוכה מציעה מבט שאינו לינארי: העבר אינו מאחורינו אלא שזור בהווה, והעתיד אינו יעד אלא מרחב פתוח לפרשנות. דרך הגולגולות, נוצר מרחב שבו פולחן אבות קדום פוגש תודעה עכשווית — כזו שמודעת לשבריריות הזיכרון אך גם לכוח היצירה שבו.

בסופו של דבר, השאלה אינה רק כיצד אנו זוכרים את מי שהיו, אלא כיצד אנו בוחרים להיראות בעיני מי שיבואו אחרינו. איזה פנים נרצה שייכירנו לנו — ואילו סיפורים הן יספרו.

אלי רבזין הוא אמן רב־תחומי הפועל בצומת שבין חומר, טכנולוגיה ותודעה. עבודתו נעה בחופשיות בין אמנות פלסטית, עיצוב, צילום ויצירה דיגיטלית, ומתכנסת לכדי מערכות חזותיות רב־שכבתיות שבהן רעיון, תהליך ותוצר מתקיימים בו־זמנית. יצירתו מבקשת לחשוף את הקשרים הסמויים שבין אדם, מרחב וזמן, ולעיתים קרובות משלבת אלמנטים אינטראקטיביים או תהליכיים המדגישים השתנות מתמדת.

את דרכו החל באמנות רחוב, שפה ישירה ובלתי אמצעית שהטביעה חותם עמוק בגישתו האסתטית והקונספטואלית. בגיל צעיר השתלב כמעצב גרפי במשרד פרסום, ובהמשך העמיק את עיסוקו בעיצוב עם לימודי תואר בעיצוב תעשייתי בבצלאל. לאורך השנים הרחיב את שדה הפעולה שלו לצילום, הדפסה תלת־ממדית, וטכנולוגיות ייצור מתקדמות, תוך חקירה מתמשכת של המפגש בין יד אדם למכונה.

במקביל לפעילותו האמנותית, רבזין פועל בזירה האקדמית והחינוכית כמרצה לעיצוב ויצירה רב־תחומית. בשנת 2016 עמד בראש המגמה לתקשורת אינטראקטיבית במכללה הטכנולוגית בבאר־שבע, ובהמשך לימד גם באוניברסיטת בן־גוריון. גישתו הפדגוגית מדגישה חשיבה מערכתית, ניסוי מתמיד ויצירת חיבורים בלתי צפויים בין דיסציפלינות.

עבודותיו הוצגו בתערוכות ובגלריות בארץ ובעולם, לצד פרויקטים אמנותיים בקנה מידה ציבורי ומרחבי. בשנים האחרונות הוא מפתח גם פרויקטים מבוססי נתונים, הבוחנים תנועה אנושית, זמן וחזרתיות כבסיס ליצירה חזותית חיה, וממשיכים להרחיב את גבולות המפגש בין אמנות, טכנולוגיה וחוויה אנושית.

אלי רבזין

• נייד: +972-546418811 • revzin2000@gmail.com

www.elirevzin.com

Death of the vandals

Within this space, skulls gather not as evidence of an ending, but as a point of departure. They rest along a seam between archaeological artifact and speculative object, between a silent remnant and a presence charged with memory, ritual, and imagination. Each skull is a layer, and each layer is another attempt to touch time, not only to understand it, but to reshape it.

The works draw inspiration from a unique and ancient practice discovered in the Levant, particularly in what is now Israel: the plastered skulls of the Pre-Pottery Neolithic period (circa 9,000–7,000 BCE). At sites such as Jericho and 'Ain Ghazal, human skulls were carefully treated after death—flesh removed, facial features reconstructed with plaster, and in some cases shells inserted in place of eyes. This was not mere decoration, but a deeply charged act: an effort to preserve presence, to restore a face to the lost, and to sustain an ongoing dialogue with the dead as part of an ancestral cult.

In this context, the skull is not simply a biological remnant, but a cultural device. It becomes a transitional object, bridging life and death, memory and oblivion, the individual and the collective. The act of plastering, of re-forming the face, reveals a profound human impulse not only to remember, but to interpret, to shape narrative, and to reassign meaning to what is no longer.

The works in this exhibition continue this lineage, while shifting it forward. Instead of plaster, layers of contemporary materials emerge; instead of reconstructing a specific identity, an open visual language takes form, at times abstract, asking what identity means in an era where memory is constantly recorded, duplicated, and reprocessed. If in the past the skull was plastered to preserve a particular person, here it becomes a platform—a field of experimentation where personal and collective memory intermingle, dissolve, and reassemble.

In a broader sense, these skulls resonate with other cultural approaches to death and remembrance: from the mummies of ancient Egypt, to European death masks, to contemporary traditions in which the skull remains a vivid and active symbol. Yet unlike practices that seek to fix or glorify a figure, what emerges here is movement—an ongoing cycle of deconstruction and reconstruction, erasure and addition.

The exhibition proposes a non-linear perspective: the past is not behind us, but embedded within the present, and the future is not a destination, but an open field of interpretation. Through the skulls, a space unfolds where ancient ancestral rituals meet contemporary consciousness—one that recognizes the fragility of memory, yet also its creative force.

Ultimately, the question is not only how we remember those who came before us, but how we choose to be seen by those who will come after. What kind of faces will be shaped for us—and what stories will they tell.

Eli Revzin is a multidisciplinary artist operating at the intersection of material, technology, and perception. His work moves fluidly between plastic art, design, photography, and digital creation, converging into layered visual systems where concept, process, and outcome coexist. His practice seeks to reveal the hidden connections between human, space, and time, often incorporating interactive or process-based elements that emphasize constant transformation.

He began his path in street art, a direct and unmediated language that left a lasting imprint on both his aesthetic and conceptual approach. At a young age, he worked as a graphic designer in an advertising agency, and later deepened his engagement with design through a degree in Industrial Design from Bezalel. Over the years, he expanded his practice into photography, 3D printing, and advanced fabrication technologies, continuously exploring the meeting point between the human hand and the machine. Alongside his artistic work, Revzin is active in academia as a lecturer in design and multidisciplinary creation. In 2016, he became head of the Interactive Communication department at the Technological College in Be'er Sheva, and later taught at Ben-Gurion University. His pedagogical approach emphasizes systemic thinking, ongoing experimentation, and the creation of unexpected connections between disciplines.

His works have been exhibited in galleries and exhibitions in Israel and worldwide, alongside large-scale public and spatial projects. In recent years, he has been developing data-driven projects that explore human movement, time, and repetition as a foundation for living visual creation, continuing to expand the boundaries between art, technology, and human experience.

Eli Revzin
revzin2000@gmail.com • Tel: +972-546418811
www.elirevzin.com